

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

ВСС-1

10.01.2022

№	14510/1	Дата	11-01-2022
---	---------	------	------------

ДО
ПЛЕНУМА НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
УЛ. „ЕКЗАРХ ЙОСИФ“ № 12
ГР. СОФИЯ 1000

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Приложено Ви изпращам пълния протокол от проведеното на основание чл. 111, ал. 2, т. 1 и чл. 173, ал. 6 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) на 10.01.2022 г. заседание на Пленума на Върховния касационен съд за изслушване на съдия Галина Захарова – кандидат за председател на ВКС, и изразяване на становище за наличието на качествата по чл. 170, ал. 4 и 5 от ЗСВ.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

**ЛОЗАН ПАНОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД**

ПРОТОКОЛ

Днес, 10 януари 2022 г., от 11.00 часа в Съдебната палата чрез видеоконферентна връзка се проведе заседание на Пленума на Върховния касационен съд при следния дневен ред:

1. Изслушване на съдия Галина Захарова – кандидат за председател на Върховния касационен съд, и изразяване на становище за наличието на качества по чл. 170, ал. 4 и 5 от ЗСВ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Йорданов Панов

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ: Дария Никова Проданова

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галина Владимирова Захарова

и. ф. ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ: Емануела Константинова
Балевска

СЪДИИ: Тотка Калчева Димитрова, Бранислава Крачунова Павлова-Ямалиева, Мария Илиева Иванова, Галина Николаева Тонева-Дачева, Лада Любомирова Паунова, Мина Иванова Топузова, Емилия Василева Василева, Василка Иванова Илиева, Симеон Александров Чаначев, Татяна Пенева Върбанова, Маргарита Василева Соколова-Димова, Веска Василева Райчева, Пламен Георгиев Стоев, Елеонора Велинова Чаначева, Ружена Георгиева Керанова, Дияна Цветанова Ценева-Каменова, Гълъбина Генчева Петрова, Снежанка Стоянова Николова, Марио Първанов Първанов, Емил Николов Марков, Камелия Ефремова Иванова, Татяна Николова Кънчева, Емил Иванов Томов, Албена Тодорова Бонева, Бонка Костадинова Дечева, Биляна Давидова Чочева, Светла Борисова Бояджиева, Жива Динкова Декова, Блага Георгиева Иванова, Мими Цветкова Фурнаджиева, Камелия Пенкова Маринова, Здравка Петкова Първанова, Жанина Любенова Начева, Теодора Ангелова Гроздева-Драгнева, Илияна Боева Папазова-Маркова, Зоя Стефанова Атанасова, Велислав Спасов Павков, Веселка Петкова Марева, Борис Рачев Илиев, Даниела Савчова Атанасова, Бисер Живков Троянов, Бонка Иванова Йонкова, Боян Благовестов Цонев, Боян Кирилов Балевски, Ирина

Ставрева Петрова, Маргарита Костадинова Георгиева-Димова, Росица Михайлова Божилова-Вълчанова, Драгомир Йорданов Драгнев, Владимир Спасов Йорданов, Костадинка Стоянова Недкова, Геника Атанасова Михайлова, Румен Петров Петров, Спас Николов Иванчев, Антоанета Благоева Данова, Димитър Христов Димитров, Любка Николова Андонова, Даниела Симеонова Стоянова, Гергана Стефанова Никова, Петя Михайлова Хорозова, Майя Петрова Русева, Анна Кирилова Баева-Курдаланова, Вероника Петрова Николова, Николай Марков Марков, Евгений Севдалинов Стайков, Петя Петрова Шишкова, Мая Димитрова Цонева, Валя Ангелова Рушанова, Милена Георгиева Панева, Христина Петрова Михова, Ерик Богомилов Василев, Геновева Николаева Димитрова, Кристияна Димитрова Генковска, Ваня Желева Атанасова-Янчева, Александър Драгомиров Цонев, Красимира Георгиева Медарова, Невена Иванова Грозева-Недева, Надежда Стефанова Трифонова-Велева, Розинела Тодорова Янчева, Емилия Георгиева Донкова-Найчева, Филип Владимиров Владимиров, Елена Кръстева Каракашева, Деница Вълева Вълкова.

При участието на Наталия Такева, секретар колегия „Наказателно съдопроизводство“.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: След проверка на кворума се установи, че е налице предвиденият кворум. Във видеоконферентната връзка взимат участие 81 магистрати от общо 90, повече от 1/2 от съдийския състав, с оглед на което е налице предвиденият в чл. 111, ал. 6 ЗСВ кворум.

Мнозинството за вземане на решение е 46 гласа.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, настоящият Пленум е свикан от мен за изслушването на съдия Галина Захарова – кандидат за председател на ВКС.

Ще припомня само разпоредбите от ЗСВ, които имат отношение към настоящия Пленум. Съгласно чл. 173, ал. 6 от ЗСВ – кандидатът за председател на ВКС се изслушва от Пленума на съдиите на ВКС, които изразяват становище за наличието на качествата по чл.170, ал. 4 и 5 от ЗСВ. От друга страна, съгласно чл. 170, ал. 4 от Закона за съдебната власт за административен ръководител на ВКС се назначава лице, което има

високи професионални и нравствени качества и отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, ал. 7 от ЗСВ. Съгласно чл. 170, ал. 5 от ЗСВ, за председател на ВКС се назначава лице, което отговаря на изискванията за стаж и на следните изисквания: 1. способност за придържане и налагане на висок етичен стандарт; 2. висока професионална компетентност: да притежава задълбочени знания в областта на правото, богат практически опит в съответната област на правото, ръководни административни умения, изявиени аналитични способности; 3. изявена независимост, воля за налагане на законността, решителност при изпълнение на служебните задължения и с принос за утвърждаване на правовата държава; 4. да притежава развити умения за работа в екип, за мотивиране на колеги, за търсене и носене на отговорност. Нормата на чл. 173, ал. 6 от ЗСВ, която Ви посочих, кореспондира с разпоредбата на чл. 111, ал. 2, т. 1 – Пленумът на ВКС изслушва кандидата за председател на съда и може да изразява становище за кандидатурите. С това накратко Ви запознах с относимата правна уредба.

Позволете ми да предоставя думата на съдия Галина Захарова, която е номинация на съдиите от Върховния касационен съд.

Съдия ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Уважаеми колеги, предполагам че сте запознати с концепцията ми за работа и качествата на административния ръководител, ако бъде избрана за такава, поради това няма да отнемам от времето Ви с преповтаряне на основните позиции, върху които съм изградила виждането си за проблемите и перспективите на Върховния касационен съд. Бих искала единствено да маркирам основната част, базиса, без който по мое мнение постигането на която и да е цел не би било възможно, а това е укрепването на кадровия потенциал на ВКС и изработване на мерки, които да доведат до реално регулиране на натовареността на съдиите от ВКС. Добрата организация на всеки един съдебен орган, включително и на ВКС, е напълно немислима без достатъчен и компетентен кадрови ресурс, който да позволи да се обезпечи адекватно натоварване, а то от своя страна ще доведе до възможността съдиите да разполагат с обективни възможности за ефикасно правораздаване и изпълнение на останалите свои задължения. Колеги, аз съм привърженик и много бих желала тази позиция да бъде възприета, на определянето на натовареността като комплексна такава. Във всички наши досегашни доклади в цялост натовареността се свежда до определяне на

постъпленията от дела, които влизат за разглеждане в съдебния орган и респективно приключените дела от съдиите. Натовареността като комплексно понятие обаче, съвсем не може да се изчерпи с изброяване на бройки дела, включително и разграничени по видове, каквато статистика се води в нашия съд. В нашата действителност основното е не бройката дела, които постъпват и се решават, а тяхната фактическа и правна сложност. В няколко поредни години в нашите доклади се отчита постоянно един и същи показател, а именно лекото намаляване на броя на постъпленията. Колеги, за мен този показател не би могъл да се отчете като реален измерител на натоварването на съдиите от ВКС. Защо? Защото включително и при отчитане на действително намаляване на бройки на дела, несъмнено се увеличава тяхна фактическа и правна сложност. Аз бих могла да говоря по този въпрос най-обосновано и компетентно, разбира се в областта на постъпленията в Наказателна колегия. Но справките, които съм правила при изготвянето на концепцията, сочат, че това положение е напълно важно и по отношение и на останалите колегии от ВКС. Освен това обстоятелство, във връзка с фактическата и правна сложност на делата, според мен във висока степен се подценяват останалите задължения на касационните съдии, които са свързани на първо място с участието им в правораздавателната дейност на колегиите и на второ място, с останалите форми, в които съдиите от ВКС участват, а и трябва да участват.

Аз съм наясно, че като поддръжник на екстензивния подход за преодоляване на натовареността, към настоящия момент ще срещна много възражения в най-различни аспекти. Бих искала да посоча пред Вас, че моята позиция за възприемане на този подход за преодоляване на натовареността е всъщност един път, който са изминали много съдилища в Европа, а и други съдебни юрисдикции.

Бих искала съвсем накратко да отворя една скоба и да припомня, че през октомври 1988 година с решение на Съвета на Европа се учредява първоинстанционният съд на европейските общности, в обобщен план с една основна задача, а именно да осигури еднакво тълкуване на общностното право. По случай 20-годишнината на първоинстанционния съд тогавашният председател на съда съдия Marc Jaeger прави една много кратка, но много точна ретроспекция на постиженията и съответно на трудностите и предизвикателствата пред този съд. Фактите, които ще

спомена, пресъздавайки основната му теза, може би ще ни напомнят във висока степен обективното положение и в нашия съд. В един десетгодишен период от създаването на първоинстанционния съд се констатира толкова трайно стечение на фактори, което води до безпрецедентно увеличение на броя на заведени дела пред съда. Например, делата се увеличават със 160 процента, при състав от 27 съдии и съответно 300 съдебни служители и други длъжностни лица, които осигуряват нормалното функциониране на съда. Естествено, това безпрецедентно нарастване води автоматично до голяма висящност, респективно до отлагане в широки времеви рамки на произнасянето на съда, като това се дефинира като един от най-съществените проблеми за функционирането на тази институция. Естествено започват да се предприемат мерки, така както и при нас, за подобряване на ефективността на юрисдикцията, като се съставят три допълнителни състава, оптимизира се графикът на съдебните заседания, тръгва се към опростяване на произнасянето по актовете на съда. Приетите мерки водят до известно повишение на броя на решаваните дела, но не решават проблема, дефиниран като основен, а именно продължителността на производството. Тогава започва широк дебат по отношение на предизвикателствата пред съда и начините на еволюция в дейността му и в приспособяването към новите реалности. Председателят констатира два основни пътя. Първо, радикално предефиниране на концепцията на общностния съд по отношение на достъпа до съда и, респективно, по отношение на структурата и съдържанието на решенията, и втория подход, екстензивния, с който да бъде компенсирана забавата в производството по конкретните казуси. Отново повтарям, че като основна задача пред този съд е била поставена дейността по еднакво приложение и тълкуване на общностното право.

Макар да са приети съответни рестрикции при достъпа до този съд, безспорно е отчетено обстоятелството, че по този път не може да се върви и занаяпред, защото в крайна сметка това рефлектира върху достъпа до правосъдие. Опростяването на структурата и съдържанието на съответните актове, постановявани от съда, неговият председател сполучливо нарича лекарство, което е по-лошо и от болестта, защото всъщност легитимността на съда се гради върху разбираемост, прозрачност, обоснованост на конкретното произнасяне по определени казуси, защото освен че разрешават някакъв конкретен спор, тези актове на съда позволяват на

всички останали да се запознаят, да разберат, да се приспособяват и следват юридическата среда, очертана от съда.

Затова за първоинстанционния съд към обсъждания момент като приемлив се очертава изходът за промяна и реформиране на „правосъдната архитектура“ – това е оптимално увеличаване броя на съдиите, респективно засилване капацитета на обслужващия съдиите административен персонал, а също така специализация в дейността на съдиите.

При настоящите реалности в нашия живот на мен ми се струва, че не бихме могли да вървим по законодателен път към непрекъснато съкращаване достъпа на гражданите до съд. В същото време решаването на тези проблеми изисква от нас да положим всички усилия и да се борим за утвърждаването на решаващ капацитет на съда, разбира се състоящ се от живи хора – от съдии, екип, който да може да отговори на тези предизвикателства.

Във връзка с въпросите, които се появиха на сайта на ВСС към мен именно в тази област от концепцията ми, аз не виждам друг изход освен засилване и внимателно използване на института на командироването. Възможно е до известна степен да се компенсират натовареността и с изменения и поставяне на нови задачи и предизвикателства към общността от съдебните помощници, с които ние разполагаме, но моето лично мнение е, че не можем да разчитаме изцяло на тях. В действителност към настоящия момент се получи така, че и този институт не е напълно съответен на реалните потребности, които би следвало да бъдат посрещнати и разрешени от него. Ние полагаме големи усилия за създаване на една кадрова „банка“ от качествени съдебни помощници, които да изпълняват компетентно и ефективно своята функция, а именно да подпомагат дейността на съдиите. Така или иначе обаче това подпомагане не може да бъде осъществено в пълен обем и то не само поради броя на съдебните помощници в колегиите, които обективно не са достатъчно, за да могат да обслужват всички съдии. Тук има други проблем и причина, а именно това, че не можахме да утвърдим съдебните помощници като една ефективна юридическа професия. При нас се констатира много високо текучество на тези кадри, като в периода, в който

съдебните помощници работят в съда, тези от тях с най-високи постижения от конкурсите всъщност се задържат най-кратко време, като напълно оправдано използват този период като момент за обогатяване на опита си и път за други магистратски професии. Това е много сложен въпрос – за утвърждаването на съдебните помощници като действена юридическа професия, и няма да ви отегчавам с разбирането си по него. Просто бих искала да обоснова своето виждане, че чрез повишаване изискванията към съдебните помощници натовареността на съдиите реално няма да се нормализира.

По отношение редуцията на броя и по-скоро на вида дела, които стигат до ВКС, аз отново ще цитирам председателя Marc Jaeger, че лекарството ще бъде по-лошо от самото заболяване. Това е така, защото обективно усещането за липса на справедливост у обществото към настоящия момент в никакъв случай няма да намалее, а напротив – то би се задълбочило с ограничаването на достъпа до касационно правосъдие.

В концепцията си аз не говоря за необосновано разширяване състава на ВКС, по-скоро за откриване на оптималната бройка съдии, при които тълкувателната дейност и разглеждането на отделните правни спорове ще бъдат осъществявани ефективно и ефикасно, с оглед продължителността на производствата и, разбира се, с оглед компетентността на самите съдебни актове. Струва ми се, че усвояването на допълнителни бройки към настоящия състав би допринесло в значителна степен за постигането на тази цел.

Второто основно положение, което считам, че бихме могли да въведем и за което да се преборим, е създаването на, условно наречено, аналитично звено за целия съд. С оглед реалната нормативна рамка, а именно Правилника за администрацията на ВКС, такава възможност би се покрила със съществуващата към настоящия момент възможност за създаване на такъв, отново условно наречен, съвет, експертно-консултативно или аналитично звено, което да обслужва всички колегии на ВКС във висока степен с възможностите за проучване на практиката на ЕСПЧ, СЕС, не само по отношение на облекчаване дейността ни по постановяване на тълкувателни решения, но и по отношение постановяването на актовете по конкретни дела. Разбира се, откровено споделям с вас, че към настоящия момент аз не мога да отговоря на въпроса как би се финансирало подобно звено, съвет или организационна

единица. Сигурна съм обаче, че тя трябва да съществува и в много висока степен ще облекчи и подобри нашата дейност и интелектуалния капацитет на колегиите. Имам виждания, че биха могли да бъдат използвани съдии от нашия съд при съответно намаление на тяхната натовареност, биха могли да бъдат привлечени наши пенсионирани колеги, които са с утвърдена професионална компетентност. При по-подробното ми запознаване с бюджета на съда е възможно да съществуват и други източници и възможности за финансиране. Но, колеги, аз разглеждам тази идея не само като такава за облекчаване дейността на съдиите от ВКС и регулация на натоварването. На мен ми се струва, че при държавнически подход тази идея за засилване капацитета на ВКС е от измерение, надхвърлящо дори рамките на съдебната власт. Считам, че при разумна обосновка ВСС би следвало да подкрепя подобна идея, защото съм убедена, че квалифициран и компетентен съд е от приоритетните задачи на целия ни обществен живот.

Колеги, тези цели биха могли да бъдат постигнати само и единствено с нашата обща работа и участие в решаването на собствената ни съдба. Видно от съдържанието на моята концепция, аз отдавна съм застъпник на широкото съдийско самоуправление. Това не означава на Пленума на ВКС да бъдат прехвърлени още и още нови задължения, които да отнемат от и без това малкото време на съдиите. Самоуправление означава ние да имаме ясна обща визия за това как да работим, да съществуваме и да комуникираме помежду си и с органи извън нашата общност. Това не е лесна задача, но аз смятам, че бихме могли да го постигнем, защото в този съд минава огромна част от нашия живот, и той трябва да бъде ползотворен. Аз се пазя от някакви „обещания“, тъй като е лесно да се обещае, че в рамките на няколко години ВКС ще се превърне в райски кът. Това просто не е вярно и на всички ни предстои, независимо от това кой ще бъде председател на съда, един тежък общ път, който сме длъжни да изменим, за да можем да постигнем собственото си уважение и това на останалите.

Благодаря Ви за вниманието!

Съдия ДАРИЯ ПРОДАНОВА: Колеги, виждам, че се създава неловко мълчание. Неловко е за това, че няма какво да кажем. Нормата на

ЗСВ е изпълнявана, макар че тя до голяма степен е и леко безсмислена в хипотезата, когато самият Пленум избира кандидат. За да издигнат кандидат, съдиите от Пленума са наясно с деловите и нравствени качества на кандидата, който са номинирали, така че това изслушване не ни казва нищо ново, спрямо професионалните и морални качества на съдия Захарова. То би ни казало нещо за някой кандидат, който за нас е относително непознат. С това изслушване обаче чухме неща за бъдещето на Върховния касационен съд и по скоро за това, какво вижда съдия Захарова, като бъдеще на Върховния касационен съд и това на мен много ми хареса, въпреки че няма да го дочакам.

Върховният касационен съд би могъл, би трябвало не само да извършва своята правораздавателна дейност, не само да постановява тълкувателни решения в изпълнение на чл. 124 от Конституцията, следене за точно и еднакво прилагане на закона. Върховният касационен съд би имал необходимия авторитет като консултативен, не точно консултативен, а като съгласувателен орган по отношение на законопроекти. Становището на Върховния касационен съд, изготвено от бъдещо аналитично звено или изготвено от посочени съдии от ВКС, би спомогнало за подобряване на законодателството. И становищата, които така или иначе избирателно представяме по законопроекти, избирателно, защото не по всеки законопроект, който ни касае, ни искат становището. Поне досега съгласувателната процедура беше – от днес за утре насрочваме заседание на Правната комисия, дайте ни становище. Така че много е хубаво това, което мисли съдия Захарова, то е и напълно изпълнимо, стига да имаме подкрепата на законодателя, но ми се струва, че когато нещо е така добре представено, така добре мотивирано, може би би възникнал интерес от страна на Висшия съдебен съвет да подкрепи една такава теза и би стимулирало законодателя да погледне по друг начин на Върховния касационен съд, а не само като правораздавателен орган, който разчиства затлачени човешки отношения, а като орган, който помага за по-качествено законодателство. Нямам какво повече да кажа. Естествено, че ще подкрепя съдия Захарова и много се надявам и органът, който ще я избира в четвъртък, да изхожда не от тесните си индивидуални интереси, а да изхожда от интересите не само на Върховния касационен съд, а и от интересите на качественото правосъдие, качественото правораздаване, качественото законодателство в България.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на съдия Дария Проданова. Видях, че думата иска съдия Тонева. Съдия Тонева заповядайте.

Съдия ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря, господин Панов. Аз също бих искала в подкрепа на казаното от съдия Проданова да обърна внимание на всички, че тази процедура се провежда единствено поради факта, че тя е залегнала в ЗСВ и ние, разбира се, като Върховен касационен съд не можем да не уважаваме закона. В същото време тя би имала смисъл, ако имаше поне още един кандидат издигнат от останалите органи, които имат правомощие да правят това, но в настоящата хипотеза ние нямаме нито един друг кандидат, а този сме го избрали самите ние. В тази връзка бих искала да предложа единствено, ако някой има да каже нещо по различно от това, което вече сме обсъдили, да каже. Защото намирам, че в мотивите към предложението, с което номинирахме съдия Захарова за председател на ВКС, достатъчно ясно и с висока степен на категоричност сме обосנוвали наличието на нейните качества, дължими по чл.173 а, ал. 6 от ЗСВ, така че тепърва трудно бихме могли да изложим нещо много повече и по-съществено различно от това, което сме казали в тези мотиви.

В същото време искам да благодаря на съдия Захарова, че независимо от сравнително формалния повод за провеждане на този пленум, тя направи едно пространно и достатъчно задълбочено допълнително изложение към концепцията си, което, както съдия Проданова обърна внимание, има много съществено значение за бъдещото развитие на ВКС. Във връзка с това, което каза, предлагам, ако има някакви различни съображения, които да допълнят или се различават от казаното и заложеното в мотивите по нашето предложение, да бъде дадена думата на тези колеги, в противен случай не виждам смисъл да продължаваме да се опитваме да намерим какво да кажем още в рамките на това наше изслушване. Благодаря Ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Тонева. Думата поиска и съдия Емануела Балеуска. Съдия Балеуска, заповядайте.

Съдия ЕМАНУЕЛА БАЛЕВСКА: Благодаря. След изказването на съдия Тонева не бих искала да се счита, че онова, което имам да кажа е толкова безсмислено, защото за първи път човекът, който иска да бъде лицето на ВКС, застава, макар и не с лице към нас, а само с гласа си, за това каква е неговата визия и за това, какво трябва да се случи в един период на бъдещите 7 години. Аз няма да коментирам, това, което прекрасно изложи съдия Захарова, няма да коментирам нищо, което би накарало цялата аудитория да помисли, че съм член на Съдийската колегия на ВСС или нещо друго и да правя преценки на това, което чухме. Това, което чухме, всеки от нас ще си направи, особено колегите, които остават и ще работят заедно с бъдещият председател на ВКС, ще си направят изводите, но дори и в най-неблагоприятния случай, да не бъде избрана колегата Захарова, онова, което е заложено в нейната концепция, би дало сили и би дало основание на всеки един от съдиите от ВКС да бъдат изключително взискателни към всеки един, който ще е избран на този пост.

Искам да кажа нещо на колегата Захарова, освен че ѝ желая успех, освен че желая тя да бъде бъдещият председател на ВКС, защото считам, че има силите и възможностите и особено с тази концепция и начина, по който изложи визията си, и тя беше достатъчно обоснована и подкрепена с как да кажа, не само с това, което се случва на нашето поле, но тя предложи една визия на ВКС, който да бъде равнопоставен на всички други институции, равни по ранг в рамките на Европейската ни общност. Това е, което исках да кажа и което считам, че всеки един, който и да е на този пост, трябва да знае, да внимава как ще борави с цифрите. Имам предвид, че през изминалите години, а аз съм от 1997 г. тук, няма да ги броя колко са годините във ВКС, винаги има едно заиграване от заместник-председателите на съда и от председателя по някой път с цифрите, как трябва да бъде прехвърлена материята, т.е. за онези механизми, за които спомена и колегата Захарова, за да бъде избегната една евентуална диспропорция от гледна точка на времето, в което делата пребивават във ВКС. Много внимателно трябва да се борави с цифрите, защото цифрите понякога доведоха до разкриване на такива пропуски между колегиите с прехвърляне на едни определени дела, без да се реши кардинално въпросът, защото и сега, ако се погледне и се направи анализ какво ще стане с доклада за изминалата година, ще се види пак, че съществуват разлики във времето за насрочване на делата в Гражданска, в

Търговска, може би и в Наказателна колегия. Аз съм далеч от анализ на това, което се случва там. Това е, което имам да кажа, че е хубаво някой да анализира нещата. Да, няма да е лошо да има такова звено, но това звено трябва да бъде запознато много добре, че зад едни разлики в цифрите, всъщност няма разлика в обема на натовареност от гледна точка на това колко заседания имат всичките съдии във Върховния касационен съд, говоря за Гражданска и Търговска колегия, и с колко дела влизат те. Не може с прехвърлянето на материята, като механизъм, ако той ще бъде използван и за в бъдеще да се създават едни пропуски, едни отчуждавания между съдиите, защото в един момент с такова прехвърляне на материя едните колеги, освен специализацията, която имат към този момент, те са длъжни да работят и една материя, която например години не са работили. Това създава едно усещане за някаква дискриминация и някакво неравенство. Аз бих казала, че в такива случаи може и колегите да си кажат, тези които са натоварени с новата материя „ние сме тези, дето можем всичко“. От тази гледна точка, това е което исках да добавя, за да не бъде многословна. Наистина желая успех на Галина и ще бъде добре за Върховния касационен съд, ако има председател като нея. Благодаря ви.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Балевска.

Съдия КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА: Аз, разбира се, изцяло подкрепям съдията Захарова, няма никакво съмнение. Каквото имаме да казваме, ние сме го казали с нашето предложение. По-скоро съм притеснена от изявите на някои членове на ВСС. Имам предвид г-н Магдалинчев, който някак завоалирано ми подсказа, че не е задължително да бъде избран нашият кандидат, защото ако той не може, опитвам се да цитирам, ако не може да отстоява независимостта на съда и на съдебната власт и ако не може да взема решения във важни моменти, то тогава такъв човек не ни трябва. Това изключително много ме подразни, разбира се, но и притесни. И затова, колеги, аз имам предложение, всъщност споделям на глас, че имам притеснение и апелирам да вземем някакво становище, да заявим категорично не само нашата подкрепа, ние сме я заявили, но и това, че

предложеният от нас кандидат е действително човек, който може и да отстоява и да взема решения. Това е, което искам да кажа.

Съдия МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА: Искам просто да подкрепя казаното от съдия Ефремова. Разбира се, желая успех на съдия Галина Захарова и се надявам да се случи изборът ѝ. Действително, аз също имам опасения за това какво ще се случи в крайна сметка с избора на председател на Върховния касационен съд и от гледна точка на това, че Пленумът на Върховния касационен съд за първи път номинира свой кандидат. Бих искала действително да вземем някакво решение или поне да имаме готовност за някакви действия в случай, че ВСС не уважи тази номинация. Така че просто изказвам подкрепа на казаното от съдия Ефремова – да излезем с някаква обща позиция извън подкрепата, заради която сега провеждаме този Пленум с изслушването на съдия Захарова.

Съдия ДАРИЯ ПРОДАНОВА: Колеги, извинявайте, че се включвам пак, но тук е чисто по процедура. Това, което казаха Камелия Ефремова и Маргарита Георгиева, това може да стане като елемент от диспозитива на бъдещото ни решение: „Изказва подкрепа за съдия Галина Захарова, като човек, който ...“ Вярно е, че диспозитивът съдържа мотиви, но така или иначе ние препис от настоящия протокол от Пленума ще изпратим във ВСС, така че нашите опасения всички ги имаме за избора на съдия Захарова и те ще влязат в протокол и членовете на ВСС би трябвало да ги прочетат, защото опасенията ни не са от открити атаки срещу кандидата, който сме номинирали и на които атаки така или иначе би могло да се отговори, а от това, което всички усещаме – някакви подмолни движения, някакви подмолни договорки, които вървят по повърхността, които не се обозначават, които не се озвучават, но които най-вероятно ще рефлектират при гласуването. Така че, както реши Пленумът за някаква форма на изразяване на подкрепа и несъгласие с изказването, че номинираният от нас кандидат няма качествата, които са посочени от този или онзи. Качествата той ги има, това е безспорно.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Протоколът ще бъде публикуван на страницата на ВСС, което е изискване и задължение на ВСС. Не виждам пречка протоколът от настоящия Пленум да бъде публикуван и на сайта на Върховния касационен съд с всички изказвания. Колеги, заповядайте за други изказвания и въпроси, които имате към съдия Захарова.

Съдия ПЕТЯ ХОРОЗОВА: Аз с огромно внимание изслушах дискусиата досега, както и поздравявам нашия кандидат за това, което сподели с нас за бъдещата визия на Върховния касационен съд, но искам да кажа, че на мен ми се ще ние да приключим нашия Пленум с вземане на някакво решение, което примерно би могло да бъде, че подкрепяме мотивите към предложението. Евентуално, понеже то не е пред мен в момента, да бъде допълнено с някакви качества, които вероятно са по някакъв начин оспорени и не са описани в мотивите ни, но като цяло да вземе Пленумът решение, най-малкото, че поддържа мотивите към даденото от нас предложение за номинация за председател на Върховния касационен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, неслучайно започнах с нормите, които са относими към настоящата процедура. А ние във всички случаи трябва да вземем решение по основната част на чл. 173, ал. 6 от Закона за съдебната власт, а именно, да изразим становище за наличието на качествата по чл. 170, ал. 4 и ал. 5 от Закона за съдебната власт. Така че ние трябва да имаме изразяване на становище, с оглед всички изказвания, че кандидатурата за председател на Върховния касационен съд Галина Захарова притежава качествата по чл. 170, ал. 4 и ал. 5 от Закона за съдебната власт. И освен това в нашето решение може да включим и диспозитив, с който изразяваме категорична подкрепа за съдия Галина Захарова за председател на Върховния касационен съд, като по този начин ще подкрепим мотивите и съображенията при издигането и номинирането ѝ от Пленума на Върховния касационен съд. Мисля, че можем да се обединим около подобен диспозитив, за да може решението да бъде издържано, както от формална страна с нормата на чл. 173, ал. 6 от Закона за съдебната власт,

но и същевременно да изрази нашата категорична подкрепа за кандидатурата на съдия Галина Захарова.

Съдия КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА: Съдия Панов, аз съм абсолютно съгласна с това, което казвате. Нека формално да имаме такова решение, както е изискването по закон, но аз Ви предлагам да включим и това наше становище, че предложеният от нас кандидат притежава необходимите качества и е в състояние да отстоява категорично независимостта на съда, на съдебната власт и да взема решения във важни моменти. Настоявам за това, защото изрично го чух г-н Магдалинчев да казва това нещо.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Изказванията ни кореспондират помежду си, необходимо е само да бъде формулиран диспозитив, който ще подложа на гласуване.

Съдия КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА: Опитвам се да се сетя в какъв смисъл беше изказването на Магдалинчев и затова го предлагам така. Сигурна съм, че беше: „Да отстоява независимостта на съда и на съдебната власт и да е в състояние да взема решения във важни моменти“. Сега това ми звучи малко глупаво, но „да отстоява независимостта на съда и съдебната система“ е достатъчно.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания? Добре, само още веднъж, колеги, предвид направените изказвания и предложения, решението, което предлагам да гласуваме, е следното:

Пленумът на ВКС изразява становище, че кандидатът за председател на Върховния касационен съд Галина Захарова притежава качествата по чл. 170, ал. 4 и ал. 5 от Закона за съдебната власт и изразява категорична подкрепа за Галина Захарова – кандидат за председател на Върховния касационен съд, която притежава необходимите качества да отстоява независимостта на съда и на съдебната власт.

Имате ли изказвания или предложения по този диспозитив? Заповядайте за изказвания.

Съдия ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз искам да заявя, че няма да се включа в гласуването.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания? Няма. Режим на гласуване.

След проведено гласуване „ЗА“ гласуват 80 съдии, 0 гласа „ПРОТИВ“ (в гласуването не участва съдия Галина Захарова).

С оглед резултата на проведеното гласуване, Пленумът на ВКС

Р Е Ш И:

Изразява становище, че кандидатът за председател на Върховния касационен съд Галина Захарова притежава качествата по чл. 170, ал. 4 и ал. 5 от Закона за съдебната власт и изразява категорична подкрепа за Галина Захарова – кандидат за председател на Върховния касационен съд, която притежава необходимите качества да отстоява независимостта на съда и на съдебната власт.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ЛОЗАН ПАНОВ: Поради изчерпване на дневния ред закривам Пленума на Върховния касационен съд.

Благодаря Ви за участието!

**ЛОЗАН ПАНОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪГАРИЯ**

Секретар колегия „Наказателно съдопроизводство“:

Наталия Такева